První Kneippian u nás.

Kulturně-historická momentka od Fr. Procházky.

I.

Mladý dr. Čapek, týž, který si nedávno otevřel advokátní kancelář, zapředl před nějakým časem v kavárně se mnou hovor:

"Znáte krajinu Podbrdskou?"

"Znám," usmál jsem se. Neřekl jsem, že to je můj rodný kraj.

"Zvláštní lid, co?"

"A proč by?"

"Tak, ještě řekněte proč. Zvláštní a zajímavý lid. Jen krátce měl jsem příležitost jej studovati — byl jsem tam u švakra lesníka návštěvou o prázdninách a nezapomenu nikdy. Staré jakési tradice žijí v tom lidu, obklopeném ze všad lesy, tradice, které se v něm udržely snad přes celá tisíciletí, kdežto jinde všude po národě je styk s cizinou již setřel a všechnu individualnost splákl. Tak na příklad tohle líbání — —"

"Jak to myslíte?"

"No, vy přece znáte tu krajinu?"

"A jak dobře!"

"A toho líbání jste si nevšiml?"

"Myslíte snad o velký pátek líbání kříže — nebo když se přátelé sejdou a rozejdou?"

"Paprlá — co pak jsem derviš? To je všude, kdo pak o tom bude mluvit. Myslím to líbání, jaké na příklad v Anglii líčí naši cestovatelé ze čtrnáctého století, kdy každá žena na potkání je líbala. Také prý u jiných kmenů podle Hellwalda to bylo pozorováno. Zajímal jsem se o tu věc. Ale na Podbrdsku líbá každý, kdo člověka potká, nejenom ženy."

Vypukl jsem v nevázaný smích, jímž se dr. Čapek zle urazil. Byl znám jako dr. Prášil, který svými vzpomínkami z cest budil vždy veselost nedůvěry nebo přímo posměchu, nad kterým se už často ani neurážel a pravosti tvrzení svých ani nehájil. Proto mne to překvapilo, když se nyní rozčilil způsobem lhářů, kterým někdo už ani pravdy nevěří — a přece tvrzení jeho, jak dobře znám svůj kraj, bylo očividnou lží.

"Ale dovolte mi přece," hájil se, "kdybych vám něco tvrdil z Norska nebo z Egypta — pak se smějte a pochybujte, ale neodvážil bych se vytasiti se s myšlenkou o kraji, kam za hodinu rychlíkem z Prahy můžete dojeti a přesvědčiti se."

"Právě proto se směji, vždyť vy jste jediný cestovatel, který v tom kraji něco podobného objevil."

"Snad je to tedy obyčej jen malého obvodu — řekněme několika vsí," hájil svůj ústup. "Bydlel jsem tenkráte v B."

Neubránil jsem se smíchu ještě hlučnějšímu. B. je moje rodná ves.

"Dovolte," vstal již uražen od stolu, "to přestává všechno. Ujišťuji vás svou ctí!"

Tu ovšem přestáva'o všechno. Takovou kanonádou dr. Čapek nehájíval svých anekdot.

"V tom něco vězí," zamyslil jsem se.

Dr. Čapek se upokojil a přisedl opět ke stolu.

"Upozornil jsem už na to Z.brta," dodal svinuje si cigaretku, "zajímalo ho to velice. Chtěl jsem také slyšeti váš úsudek o tom. Tuze rád bych se dověděl, kterak ten obyčej vznikl, a hlavně, kterak se udržel. Jest něco vysoce ethického v tomto ovšem poněkud obřadném polibku. Zvláštní, že něco podobného žije už jen u Slovanů Ruských o slavnosti vzkříšení a tam u nás v té pohorské krajince. Ovšem to má jako každý obyčej své příjemné a nepříjemné stránky — to uhodnete. Od mladých děvčat a žen to má i jistý půvab a poesii, ale když vás políbí u cintaný děd páchnoucí nečistěnou dýmkou, nebo když se k vám jako o závod rozbíhají baby z lesa, aby vás políbily — hm, můj zjev možná tu také trochu působil — nechci se chlubit — i vkus v oděvu, ale konečně jsem toho měl dost, to mne také předčasně z té jinak půvabné krajinky vyhnalo."

"A pravíte, že to bylo v B., v P. u A....? v okrese H....?" nemohl jsem stále uvěřiti.

"Ano, ano, tam právě."

"Zvláštní!"

"Arci že zvláštní!"

II.

Zapomněl jsem docela na tu věc, až mi letos v rodišti mém strýc Cafour, když náhodou byla řeč o staré Holasové, která se zbláznila z lutrie, začal cosi vyprávěti o dobrém tichém bláznu z Prahy, který tu asi před desíti lety chodil po lesích.

Věc mne zajímala. Vyptával jsem se blíže a starý Cafour, který při své věčně smrduté dýmce, vrčící a předoucí jako kocour rád si povypráví, začal:

"Tak vám tenkrát — vidím to jako dnes — bylo to skoro v senách — stavěl jsem zrovna chlívky — přiběhne Marča z lesa bez nůše, beze steliva, celá uřícená, a povídá: Tatínku, na Maninách chodí po lese blázen. Sestoupím se žebříku, lidu hned kolem plno a Marča vypráví. Přijdu, povídá, k Panskému dolíku a tu proti mně jde nějaký mladý pán ve městských šatech s hedvábnou širokou vázankou, v širokém slamáku, strašně strakatých širokých kalhotách, hodně ohrnutých — a *bos!* Nad hlavou slunečník, v pravé ruce hrozný klacek, a největším mokrem se pleská. Šel rovnou ke mně a tak divně se smál, že jsem celá zdřevěněla. Viděla jsem hned, že není dobře při rozumu. Chtěl na mně hubičku a já se bála ho rozlobit, tak jsem se dala políbit, ale potom jsem se sebrala, nechala všeho a utekla. Matěj — víme — tenkráte ještě za Marčou chodil — začal se vztekat. Já prý mu, panákovi, tu hubičku osolím — já mu povídám: měj rozum, Matěji. Co chceš počít s bláznem? Dáš mu jednu a posadí tě na jak dlouho. A pak je to hřích. Nevídáno, Marči pro to neubylo. To jsme měli jednou v Netalii taky takového blázna. Každému podával ruku a kdo mu ji podal, bylo dobře, nikomu neublížil. Sám pan jenerál když ho potkal, podal mu ruku, aby bylo dobře. A možná, že je to taky takový blázen. Jestli jim utekl, dopadnou ho jistě brzy a je zas dobře.

"Ježíši Kriste, ale naše děti jsou zrovna po lese na jahodách, povídá Pleskotová, aby jim tak něco udělal! Ale Červenka dřevoštěp právě šel okolo, zastaví se a potřás' hlavou. To bude, řekl, ten mladý pán od fořtů, myslím, že bratr paní fořtové. Tak jsem se nad tím pozastavil. Takové kalhoty, lidičky, jak jsem sprostej člověk, bych na sebe nevzal ani po smrti, a holka u fořtů povídala, že si na noc uvazuje nějaký černý náhubek. Když to paní fořtové povídala, smála se paní fořtová: "Co pak ten náš blázen!" No, ale k smíchu taková věc není.

"Já to po Mařčině řeči hned poznal," povídám, "že to s ním není dobré v hlavě."

"Ale hodný je, to nic," prál Červenka. "Dycky dá na tabák — žádnému neublíží."

"Mařka si nechtěla jít sama pro nůši. Blázne, hartusím na ni. Musil jsem jít s ní, chtěj nechtěj. Opravdu, zahlédl jsem taky toho člověka v Dolíku. Největším mokrem si šlape — ještě že měl ten rozum a do toho močálu nelehl, byly by s chudákem ve fořtovně měli prádlo! Bylo mi ho upřímně líto, takový hezký člověk a byla s ním i řeč, jen když ho nikdo nedráždil. Jak tak k nám šel s tou palicí (nelhu vám nic, že ta hůl měla palici jako koleno!), šel z něho strach, ale já snal už na štěstí jeho slabost — Marča mu musela dát hubičku a já po ní. Trochu se mi zdálo, že se zarazil, ale pak byl samá laskavá řeč a provázel nás až z lesa — rozumí se pořád bos a nohy měl jako křída. A jináč docela zdravý člověk, mluvil rozumně — arciť, že už člověku není u něho volno. Kdyby se tak najednou rozpřáhl tou palicí — myslím si — a já nic v ruce neměl. Ale na štěstí nestalo se nic. Dobrý blázen, jináč by ho byli taky nemohli nechat běhat po lesích! V poledne přišly taky děti z jahod poplašeny domů. Takový a takový pán — povídají holky, chtěl na nich hubičku, dal jim pěkný hřibek a pomohl jim trhati jahody.

"Jářku — tak vidíte, že je to dobrý blázen. Ať jen ho nikdo nedráždí a s Pánembohem už tu hubičku mu dá, a je svatý pokoj. A vidíte, jak se takovému bláznu vyhoví, je to někdy pro něho jako lék. I ty hubičky ho přecházely. Tak stará Pelíšková s Votrubkou šly po lesní pěšině s nákladem chrastí — na nic ani nemyslí a tu stojí blázen se svou palicí v cestě a šklebí se na ně.

Krve by se byl v nich nedořezal. Ale Pelíšková byla vždycky od rány.

"Shoďme to, kmotro," povídá tiše, "a dejme mu po hubičce, hned bude dobře." Udělaly to, no a vidíte. Jen od Pelíškové vzal hubičku a hned se ztratil v lese. Cestu měly volnou. "Zaplať Pánbůh," povídají si.

Brzy na to šlo procesí na Svatou Horu. Když přišlo na křižovatku — zarazil se najednou v předu zpěv, jako když utne. Na pěšině stojí náš blázen. Klobouk nedal s hlavy, jen se šklebí a palicí točí. Ve všech hrklo. Ale na štěstí nesl kříšek Františk Dolejších, ten si věděl rady. Postaví křížek k borovici a jde mu dát hubičku. Blázen změknul hned jako vosk. Za ním šly druhé děti, holky, a vidíte, než došlo na báby v zadu, které si už utíraly na to huby, měli cestu zase volnou, blázen byl pryč. Brzy na to šťastně ho odvezli do Prahy.

No a vidíte, možná, že mu to tu pomohlo. Marča nepoň se dušuje, že ho o svatém Janě viděla v Praze. Poznala ho prý hned z daleka podle té palice. Vykračoval si jako každý jiný rozumný člověk a byl — obutý, pozdravoval lidi a děkoval. Nejdříve prý se ulekla, nebude-li chtít na ní přede všemi lidmi hubičku. Ale nic. Nikoho z lidí nezastavil, na nikom nic nechtěl — ba ani se neklebil. No, dej mu Pánbůh zdravý rozum. Všichni mu to přejem."

— — — — — — — — — — — —

Pan dr. Čapek si tuze přál vysvětlení počátku a zachování prastarého obyčeje líbání v Podbrdsku. Snad neujdou tyto řádky jeho pozornosti.

Dopisy.

Solingen, Německo, 11. října.— Milý příteli, V úterý dne 8. října ráno přistáli jsme šťastně v Brémách po parníku "Kronprins Wilhelm". Plavbu měli jsme celkem dobrou až na poslední den, kdy v severním jeseře byla cesta neobyčejně bouřlivou. Leč žádný z nás to nedestonal. Nejlépe ovšem cítil se Ervin, jejž cesta přes moře velice zajímala, což ani u mne, ani u manželky se ovšem nezaznamenává.

Já jsem prozatím v Solingen sám. Rodina nalézá se u příbuzných v Čechách.

Popsati Solingen mne doposud nelze, nebo pouze několik ulic města jsem dosud viděl. Jest to město staré, s úzkými ulicemi, leč pevnými a krásnými stavbami. Krajina jest přírodně velice zajímavou. Velký železniční most, spojující dvě hory dohromady, připomíná na tak zvaný "loop" blíže Georgetown, ve státu Colorado. Krajina jest romanticky krásnou, bohatou na přírodní krásy. Celé město Solingen a sousední města, která patří do mého konsulárního okrsku jest velice industrialní i provozuje se zde průmysl ocelářský. Vyrábí se zde na prvním místě zbraně, jako šavle, kordy, bajonety, nože všeho druhu, což vyváženo jest do celého světa a do Spoj. Států jest vývoz zvláště velmi značný.

Americký konsulát nalézá se v nejhlavnější třídě města a dosud na něm vlaje prapor americký po smutečním způsobu do poloviny stožáru vytažený na počest smrti presidenta McKinleye.

Čecha dosud jsem zde nespatřil. "Přítel Lidu" jsem již obdržel i bude mi jedním z milých českých společníků.

Posdrav všelý všem přátelům a známým. Tvůj přítel

J. J. Langer.

Beroun, Minn., 24. října. Ct. redakce. Navzdor neštěstnému pronásledování neštěstného osudu, nemohu přece na Wilber zapomenouti. Než lidumilnost, s jakou nám bylo kráčeti vstříc, povzbuzovala nás k trpělivosti a vytrvalosti.

Nyní jsme všichni zdrávi. Úroda byla zde uspokojující, leč vedra byla zde prevé tak velká jako všude jinde, až zde nikdy takové horka nebývají. Sena je zde hojná úroda a kukuřice též. Brambory nejsou zde tak pěkné, leč mají dosti vláhy a příznivou písčitou půdu. Prodávají se buši za 70c. Tabák a jetel se zde též velmi skvěle pěstuje a vůbec vše se zde dobře daří.

Na našem pozemku postavena byla nová škola a teprvé měsíc se v ní vyučuje. Jest to pěkná, úhledná budova s malou věží, v níž umístěn jest pěkný zvon. Dítek jest asi 40, což pro začátek postačí.

Z Jižní Minnesoty dochází zprávy o neúrodě. Korna žrdná se nevedla a ostatních plodin jest též po skrovnu. V úctě Marie Kubešová.

Ctěný pane W. F. Severa: Zasýlám Vám objednávku Vašich léků, obnášející pět set dollarů a prosím, abyste je zaslal po Lawndale expressu. Vaše léky se v mé lékárně nejvíce prodávají, tak že je mohu směle nazvati králem všech léků. Naši krajané je s důvěrou kupují, vědouce, že jsou to dobré a spolehlivé léky. Můžete se honositi všeobecnou oblibou, jaké dosáhly. Rád je odporučuji, poněvadž jsem přesvědčen, že jsou nejlepšími výrobky českými. S posdravem Tomáš V. Vilím, český lékárník, 1620 záp. 22. ul., Chicago.

"Odporučuji vřele Severovu Žaludeční Hořkou každému, neboť jest to nejlepší lék pro žaludek. Upravuje jej, dodává chuti k jídlu a činí člověka statným a silným." J. Vyslušil, Blooming Prairie, Minn. Cena 50c a $1.00.

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vyléčení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

Není přes Asthmalene. Přináší pomoci v nejhorších případech. Hojí, pakli jiné nevyhojilo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill., praví: Láhev Asthmalene na zkoušku řádně jsem obdržel. Nemůžu vyslovit díky vám. Trpěl jsem záduchou a krční chorobou po deset roků. Nevěřil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaši oznámku, nevěřil jsem hned přece, však ku zkoušce jsem se odhodlal. K mému překvapení a radosti lék působil znamenitě. Pošlete mi další velkou láhev.

Chceme zaslati každému dávku na zkoušku Asthmalene jako panu Wellsovi. Pošleme ji poštou, úplně zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požádá. Nechať případ jakýkoliv, Asthmalene vyléčí. Čím horší případ, tím raději posloužíme. Neotálejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.,

Na prodej u všech lékárníků. 79 East 130th St., N. Y. City.

Transmissisippi Marbel Works

FRANK NOVÁK, majitel. HUMBOLDT, NEB.

Jediný český závod s náhrobky a pomníky na západě.

Podporujte solidní český závod a chraňte se nesvědomitých jednatelů, jimž musíte platit velký výdělek, kdežto u nás obdržíte zboží z první ruky. O hojnou přízeň se žádá.

PADOUCNICE (FITZ) VYLÉČENA

Mám nejspolehlivější lék na světě proti padoucnici, tanci sv. Víta, křečím a zašlu jednu láhev na ukázku zdarma a každého trpícího vyléčím dokonale. Léčím všechny zastaralé nemoce mužů, žen i dětí. Popište nemoc, udejte věk a přiložte kolek na odpověď. Pište česky na

Dr. F. E. GRANT,
Z Ridge Bldg. Kansas City, Mo.

ARE YOU DEAF? **ANY HEAD NOISES?**

ALL CASES OF
DEAFNESS OR HARD HEARING ARE NOW CURABLE
by our new invention. Only those born deaf are incurable.
HEAD NOISES CEASE IMMEDIATELY.
F. A. WERMAN, OF BALTIMORE, SAYS:

Baltimore, Md., March 20, 1901.

Gentlemen: — Being entirely cured of deafness, thanks to your treatment, I will now give you a full history of my case, to be used at your discretion.

About five years ago my right ear began to ring, and this kept on getting worse, until I lost my hearing in this ear entirely.

I underwent a treatment for catarrh, for three months, without success, consulted a number of physicians, among others, the most eminent ear specialist of this city, who told me that only an operation could help me, and even that only temporarily, thus the final noises would then cease, but the hearing in the affected ear would be lost forever.

I then saw your advertisement accidentally in a New York paper, wrote, and received your treatment. After I had used it only a few days according to your directions, the noises ceased, and to-day, after five weeks, my hearing in the diseased ear has been entirely restored. I thank you heartily and beg to remain Very truly yours,

F. A. WERMAN, 1911 Bradway, Baltimore, Md.

Our treatment does not interfere with your usual occupation.

Examination and advice free. **YOU CAN CURE YOURSELF AT HOME** at a nominal cost.

INTERNATIONAL AURAL CLINIC, 596 LA SALLE AVE., CHICAGO, ILL.

Kamna vytápěcí a kuchyňská

nádobí a všechno zboží železné

v cenách nejlevnějších má na skladě

J. B. Jeništa

WILBER, NEB.

DESET TISÍC LIDÍ SE HLEDÁ! Aby mne pomohli v čase nejkratším od celé káry těch

nejlepších kořalek a likérů!

Já mám na ruce velkou zásobu pravé kentucké whisky, nejlepší brandy výtečná vína a prodávám vše levněji, než kterýkoliv židovský pedláky z Omahy, jenž vám prodává v pytli zajíce, nebo jak se říká "zlatou cihlu". U mne dostanete čisté a dobré zboží. Jen to zkuste!

J. M. KORBEL, Wilber, Neb.

F. J. Špírk. Frank Rychtářík. F. W. Beck.

WILBER BREWERY COMPANY.

WILBER, NEB.

Vyrábí nejlepší a nejčistší pravý český a všeobecně oblíbený řízný ležák!

Pivovar opatřen jest všemi moderními stroji a používáno jest pouze nejčistšího materiálu.

Pivo naše čepuje se v hostincích: PAŽEK a ANDERLE, TVRZ a POSPÍŠIL a SHARY a FICTUM.

....PODPORUJTE PRŮMYSL DOMÁCÍ!....

Dobrodinec nemocných.

Professor Collins a jeho účinkování.

Kdo trpí jakoukoli nemocí a chce se vyléčiti, kdo znovu nabýti chce ztraceného zdraví, síly, svěžesti, čti tyto řádky. Dokazano je, že každý doktor není dobrým lékařem, a vynikajících je věru velmi málo. Některý lékař málo učil se a proto nemůže mnoho vědět, jiný zas učil se mnoho ale málo ví, poněvač nemá dobrého pochopu. Nadanost, bystrý rozum a potom zkušenost, to jsou věci, které činí lékaře dobrým lékařem.

Slyšeli jste již něco o prof. Collinsovi?

Zajisté že ano, neboť jeho věhlas a jeho proslulé jmeno známy jsou po celém světě. Studoval netoliko na slavných evropských lékařských učilištích, nýbrž i v Americe. Dlouhá léta opatřoval si zkušenosti, zdokonaloval se rychle v lékařské vědě, poněvač ho příroda obdařila neobyčejnými schopnostmi, bystrým duchem a velikým nadáním.

Tento obratný a věhlasný lékař založil lékařský ústav pod jménem „The Prof. Collins New York Medical Institute", 110 záp. 34. ul. v New Yorku, aby tím snáze trpícímu lidstvu pomoci poskytnouti mohl.

V tomto ústavě byli vyléčeni již tisícové a tisícové, mezi těmi na sta Čechů a Slováků a Polaků.

Z nedostatku místa podáváme doleji několik krátkých dopisů, které zasluhují povšimnutí.

YOUNGSTOWN, O., 1. září 1900

Pane prof. Collins!

Posílám Vám svůj obraz, abyste viděl, že em už zdravý. Po pět roků jsem byl nemocen. Jeden lékař řekl, že mám nezdravá játra druhý pravil, že mi jsou zatvrdly, třetí zas, že mám měchýř v nepořádku atd. Velké peníze dal jsem ústavům lékařským a byl jsem dlouho v nemocnici. Vy jste hned poznal, co mi chybí a Vaše léky za dva měsíce mne uzdravily. Já říkám každému, že prof. Collins je nejlepší doktor na světě. S krajanským pozdravem

Vasil Hrich.

POCAHONTAS, W. Va., 6. květ. 1900

Milý pane profesor!

Nechť Vám bůh odplatí za Vaše dobrodiní. Byla jsem nemocná šest let, chodila jsem po lékařích, ale nemohli mi pomoci, neboť nepoznali, jakou nám nemoc. Každý mi řekl něco jiného. Už jsem pozbyla naděje v život. Ještě na odsled chtěla jsem zkusit Vás a buď bohu chvála, že jsem to učinila. Vaše léky zbavily mne bolestí a dnes jsem tlustá, zdravá, silná a lidé mi říkají, že jsem o 10 roků mladší.

PITTSBURG, PA., 18. květ. 1900

Slavnému p. prof. Collinsovi!

Víte, jakou hroznou a dle vyjádření lékařův nevyléčitelnou chorobou jsem byla stižena. Už lehko dýchám, nic mne nebolí a cítím se být zdravou. S povděkem si uzná ním, že jste mne vyvobodil z náruči smrti, neb jinak by mi nebylo spomoženo. Nechť Vás bůh otec dobrotivý zachová na mnohá a mnohá léta, abyste i nadále chudým pomáhal. Vaše věrná

Josefa Roško.

DETROIT, MICH., 13. srpna 1900

Prof. Collinsovi v New Yorku.

Váš věhlas jde daleko široko po světě ale kdyby císařové a králové znali Vaši hlubokou vědu a zkušenost, zajisté by Vás nenechali léčit chudobné lidi, ale jen pro sebe by Vás podrželi. Já jsem měl to neštěstí, že jsem spadnul se schodou a pořamotil se zle. Měl jsem porouchané kosti a i vnitřní poranění jsem utrpěl. Lékaři, kteří mne léčili, pravili, že do smrti budu mrzákem. Vy však učinili jste mne zcela zdravým. Lituji, že nemohu se Vám dokonale odsloužit. Na věky povděčný

Jan Pilar.

Úřadovna Profesora Collinso v New York Medical Institute.

Každý nemocný před léčením je důkladně prozkoumán v této úřadovně. Na slovo vzatí lékaři důkladně prohlédnou pacienta, co mu chybí, kde jej bolí a proto každého mohou rychle vyléčiti, oni vědí čeho je třeba nejdříve připraviti a jak léčit stav pacientův.

New York Medical Institute má svou vlastní lékárnu v které účinkují jen ti nejlepší lekárníci. Léky připravují se pro nemocného hned a z těch nejlepších importovaných léčivých bylin. Ústav ten může předložit tisíce a tisíce dosvědčení, že jeden každý, kdo navštívil tento ústav, byl dokonale vyléčen.

Nejlepší způsob vydobýt si zdraví, je následující:

Přečtěte si otázky níže vytisknuté. Napište po straně (Ano) neb (Ne) vyřízněte výstřižek a odneste jej do úřadovny profesora Collinse.

Ten, kdo to čte a bydlí mimo New York, nemusí jinak učinit, jen připsat po straně (Ano) neb (Ne); dle toho jak cítíte, vyřízněte výstřižek vložte jej do obálky a udejte své křestní a rodné jmeno a adresu a zašlete to po poště **PROF. COLLINS-OVI.** Nechť máte kterýkoliv z těchto příznaků (symptomův), tak jste chorým.

Zvracíte?	Cítíte zimu v útrobách?
Hubnete?	Máte hrtán zaslemovaný?
Máte výtok	Máte chorobu na matce?
Kašlete?	Máte choroby nákažlivé?
Zle cítíte.	Či jste slabého zraku?
Máte neuralgii?	Bolí vás čelo?
Cítíte se ustatým	Máte zle páchnoucí pot?
Míváte běhavku?	Cítíte se být vždy ospalým?
Cítíte se stísněným?	Cítíte prázdnotu v hlavě?
Páchne vám z úst?	Je tělo Vaše měkké?
Pijete žluté?	Či se lehko uleknete?
Máte zlé sny?	Máte horkou krev?
Máte bolení hlavy?	Cítíte lehkost v hlavě?
Točí se vám někdy hlava?	Bolí vás uši?
Máte špatnou chuť?	Cítíte se být celý rozpálený?
Třesou se vám ruce?	Vidíte v moči kamínky?
Lehko se rozčilíte?	Máte řezavku při močení?
Máte silné tlučení srdce?	Kručí vám v střevách?
Svrbí vás kůže?	Máte krátký dech?
Bolí vás bok?	Cítíte se být slabým a rozdrážděným?
Máte tvrdou stolici?	Páli vás v hrdle?
Máte bělotok?	Často se nastydnete?
Máte špinavý jazyk?	Máte bolesti po jídle?
Či vás spánek neutužuje?	Máte nechuť při jídle?
Máte bolesti v kostích?	Teče vám z uší?
Máte bolesti v pleciích?	

Léky zasílají se po expressu v kteroukoliv stranu Spojených Států a do Kanady. — Pište v jakékoliv řeči. — Dopisy adressujte:

ÚŘADNÍ HODINY:

Od 10 do 1 odpol. Od 2 do 5 odpol. Od 7 do 8 večer. V neděli od 10 do 1 odpoledne.

Professor Collins New York Medical Institute,
140 West 34th St., — New York.